

פחד, יצחק אות כ ת

הַרְוִישׁוֹן פֶּה חֲמִידָה וְאִילָךְ מִרְיָה דְרַב כְּהֹנָשִׁין עַל דְּרִיז' לִשְׁ
בְּתוֹבוֹרָה . תְּרוּשִׁי פֶרֶק כְּהוֹרָב מְהִיבֵל סִבֵּב דֵּה קִנְיָן עֲמָ
הַרְוִישִׁי פֶרֶק אֶלְטֵנֶה נְזוּתִים מְהִיבֵל סִבֵּב דֵּה קִנְיָן עֲסוֹר נָ:
בְּתוֹבוֹת שְׁתֵּים אַחַת שֶׁל סִמְחָה וְאַחַת שֶׁל שִׁישׁ מֵאֹרֶת
חֲצוּצָה אֶחָד וְשֵׁל מֵאֹרֶת מִקְרַמֵּת בִּתְּאֵה לְנִגְזָר
מֵאִמִּים נֹכַח מִסָּן רֵאשִׁין שֶׁלֹּם פֶּאֶרֶן נֹכַח מִסָּן שְׁנֵי
דְּבִקִין וְלֵא כֵּתֵב לֹחַ צִבְיָה וְאוֹפִישִׁית לֶךְ חֵלֶת מֵאֵה אֶמְאֵת
הֵכִי קֶאֱמֵר אִי מִסָּן רֵאשִׁין נִבְיָה נָבִי מֵאֵת וְחֹפְלִי לְשִׁרָה
לְקוֹחִיהָ מִסָּן רֵאשִׁין וְאִילָךְ וְהִי מִסָּן שְׁנֵי נִבְיָה כִּכֵּל הָרֵא
מֵאֵה חֶרֶן פֶּרֶק ר' לִבְרַצְבוֹת דֵּה תַּחֲדֵי עָא ר'חֵי נִרְשִׁין שֶׁ'ע
אֲרֵי'ע ס' ק' פִּנְיָה יֵד : עֵינִן כְּתוּב' נִכְיִית' מִנְּהִלָּה : מִנְּהִלָּה :
בְּתוֹבוֹת שְׁתֵּים הֵיךְ טֵלֵמָה דְּלֵאשְׁכִּיחָה וְלֵא יִצְחָה אֶשְׁרָה
לְמִסְרָה שְׁתֵּי כְּלוּבוֹת הֵיךְ וְהִיךְ וְהֵיךְ פֶּרֶק ט' דְּכִבְחוֹב
דֵּה תַּחֲדֵי עָא . וְהִיךְ נִתְּלֵת צִבְיָה עַל שֶׁ'ע אֲרֵי'ע סִיפֵן צִ'ר
עֲשֵׂה יֵד אֹחֵת כֵּבֶ' וְכֵתֵב דְּרַבִּי בְּשֵׁם מִרְרֵשִׁיל פֶּה שְׁמִימֵר
שְׁמִימֵר וְכִלְכִּיל נִגְזָר שְׁתֵּי בְּתוֹבוֹרָה הֵיךְ יֵד בִּלְאֵה שְׁבוּרָה
דִּיאֲרִיחָה אֶבֶל בְּעִבְרָה נִתְּלֵת נִתְּלֵת בְּשֵׁם וְאִילָךְ חֵיחֵת רֹעֵזֶה
לְכַפּוֹר וְלֹמֵר שְׁלֵא נִסְרַקָה חֲמִידָה בְּשֵׁם וְחֵיחֵת נִשְׁבַּעַת נָגֵד
הֵיךְ חֲסִידֵי עַל פֶּרֶקֶן הַרְוִישׁוֹן וְעַ'שׁ וְעֵינִן בֵּית שְׁמוּאֵל שֶׁם
אֹחֵת כִּז' שְׁמִימֵר כֶּסֶם הַרְוִישׁוֹן דְּבִרִי רִשָׁל וְסִתֵּר דְּבִקִין :
בְּתוֹבוֹת שְׁתֵּים הַרְוִישׁוֹן הַאֶשְׁה אֲחֵרֵה בְּתוֹבוֹת מִן הַרְוִישׁוֹן
וְאַחַת מִן הַרְוִישׁוֹן אֶנְחָה נֹכַח אֶלֶף אֹחֵת שְׁמֵן
הַרְוִישׁוֹן שֶׁ'ע אֲרֵי'ע ס' ק' פִּנְיָה יֵד בִּין עֵינִן בְּתוֹבוֹת בִּין
הַרְוִישׁוֹן שְׁמִימֵר טִי שְׁבוּתֵה בְּתוֹבוֹת מִן הַרְוִישׁוֹן עֲשֵׂה
כֵּן אֵל כְּרוּ שְׁמֵן חֲמִידָה אִי תִתְרַשׁ שְׁמִימֵר בְּתוֹבוֹת אֶבֶל
בִּלְ שִׁנְשֵׁאת בִּין שְׁכוּחִין בְּתוֹבוֹת אֲחֵרֵה רֵחֵם שְׁתִּתְבַּל
אֹחֵת שֶׁל אֲרִישׁוֹן לְנִגְזָר וְסִ'ט נִרְאֵ' שְׁכֵל שְׁלֵא נִשְׁאֵת וְלֵא
חִזֵּר וְכֵתֵב שְׁבוּתֵה עֵינִן בְּתוֹבוֹת מִן הַרְוִישׁוֹן בְּתוֹבוֹת
בְּפֶרֶק ז' דְּכְלוּבוֹת אִישׁוֹת כֵּתֵב חֲמִידָה אֵת הַאֶשְׁה וְכֵתֵב
לֵא בְּתוֹבוֹת זֵוֹת וְלֵא נִכְנַסָה לְחֹפֶה נִקְרָה עֵינִן בְּתוֹבוֹת
טִבְכֵי חֲרִין וְאִנְחָה נֹכַח תּוֹפֶסֶת כִּלְל חֲוִיאל וְלֵא נִכְנַסָה עֵינִן
הֵיךְ וְהֵיךְ דְּרִי בְּתוֹבוֹת דֵּה חֲפִיד עָא : עֵינִן כְּתוּב' נִכְיִית' :
הֵיךְ וְהֵיךְ בְּשֵׁם ר' לִבְרַצְבוֹת דֵּה תַּחֲדֵי עָא :

כתובות שתיים: עיין כתובות ונתינתה סניזא ולקן עמך:
כתובים חבשים בנמרא כמו פסוקי ספרות והם ספר
סירא: עיין תפילה עיין:
פתוחים וסדרם רות תילים איוב משלי קהלת שיר השירים
קנינת דניאל אסתר עזרא דברי הימים ש"ע י"ר סימן
דפ"ג וסדר נבואים שם. נמרא רבבא בחרא. תוספות שם
ו"ח בפורענותא לא סתחלינן וא"ת ונתינתה סירא אחר רות
וק"ל דניאל וכו' ורות סיניא נחש' ואיוב רישית פירענותא
לא סבכינן פורענות' לנחש'א ל' רס"ה חזק חזק חזק חזק
לתידיד וכו' וזה ולא כתבו אחר. ישיאל שלמ' לחמסקי
ברברי שרמא וק"ל דנתינתה אחר שיר השירים נומי אלכו'
דפ"ל ע"פ ע"פ. עיין כתיבס נקדלס:

בְּחֻבּוֹבִים בָּלֵם כְּוֹשׁ וְשִׁיר רַחֲמִיּוֹת קֹדֶשׁ קוֹסִים מִשְׁנֵה ח' בְּרֵק נ' דוּרִים:
בְּחֻבּוֹבִים עֵינַן בְּנֵי הַעִיר אֵלֶּם: כְּבִיאֹס וְכַתּוּבִים: סִפֵּר תַּנְהָה
סִטֵּם 4': תַּנְהָה כְּבִיאֹס וְכַתּוּבִים:

כתובים שלשר חבאים כאחר אין מלדים משנה ח' ואף
כתובים שנים. משנה ט' ע"כ ב' קדושין ת"ט.
בין שני כתובים נבאים נאחר אפילונו ר' מאיר ור' בריש
מסכת קדושין דר"ט אמר אין מלדין ור' אמר מלדין
ובבר ידוע דכל חינא רפילונו ר' מאיר ור' חלכת נר' ובחל
ענינא מספקא לן הלכת כנאן לפי שפעמים רבות חושש
התלמוד למקומי נבא מוכח דס"ל שחזין ונפשים אפילו
חושש לכך ומברכי התוס' נראה דס"ל וכלתא אין מלדין
דבפ"ק דהניג"ד יוד ע"א גבי הא דנמר בלבו צריך להוציא
בשפתיו מקשו אמאי לא נארינן סק"ד כל נוב לב ותיצו
מסום דהוה הרוצח מלאכת חסדן וקדשים שני כתובים
ולא חששו עוד למקומי מלתיהו אינא דס"ל מלדין. גם
מברכי רשי ז"ל משמע כן דבפ"ג דה"א ע"א כר"ב לחדא
דב' כתובים אין מלדין והק"י ש בכור דה"ט מסחלוות
שיש בין ת"ק ור"ע משמע שצ"י דכלוהי ס"ל ואין מלדין
(נח)

מתא הדדי - שמרת וכן מונגותיה - מתאן שמת בסלה סתפתת.
סמרת עיין תכאידס נלמנותס. ספר חזי ובר נדוניו. שמרת
יוסא דו וסד. סמרי סכיקתא סחרטט ח'ב פ"ז. ספר כתובה.
סמ' כתובה און לאסא. סכיו ברע נדוניו לענין מתה אלפסי
וכ'. סכיונו כתיס סריבה אח"צ קסר. פלס ארנות לנסאין.
סמרת כס' נלסא' כתיאין וברפס ספר נט פשוט סעשא שאין
למדין טן חתובה בנט. סמרת כספס אינה נוקטת. סמית
כדברי ספרים סכיו. סעבור כתובה. ספס ססתמחרס. סתי
נשוס אמר ליפא שאלה. טוספת כתובה. סכאכות דין כחאין.
תנאי כתובס. תקנות סתוס אונ. תקנת טולמולא. תקנת סוס.
תסמס העשר האומר.

ובתשובה ענין פסקים ובתנאי ס'ט"ט קב"ח רב"ט ור"כ רס"ז:
ובתשובה קרב נח לא משתעבר אבל אם משתעבר וגם קרב
קבלו משנה ז' פ"י רב"כ ר"ע הגאון סרדני וססבת
ונגמין אותם הנקשרים להנהי' לנורוויא בשעת הנישואין
וזהו לא משתעבר אפילו בקרבן ופירו שלא יהיה קבלו
ש"ע אח"ע פוסק ק"ב סעי' ז' ענין מהו גדול' להננת חידה:
הנהיג: ערב ודעתה: ערב לאסה:

כתובה פעמים היא טנה מאתים ותוספת ונוכחיה משנה ה'
פרק ה' רצח וכו' בר"ע ופעמים היא טנה נאחיה
בלבר משנה נ"א רצח וכו' בר"ע וח"ט וק"ץ משנה ט'
פ"א וכו' בר"ע. נ"י פ"ד ריבנות דמ"ו ע"א ש"ע אה"ע
סימן פ"א סעיף א' ק"ץ אה"ע דמ"ו ע"א: דרכיה פעמים:
ואוצר החכמה

כתובת תנאי ב"ר הוא וזמן נאמן דיום עליה פרעתי לא כן
 החוסם' דהוי כסלות כעדים ענין תנאי כתוב' ככתוב':
 כתובת תנאי כסות ששנה נ' פ"ט ריבנות ר"ע. ש"ע אה"ע
 ס"ס"ט כל תנאי כתוב' כשנושא אים אשה סתמי'
 ל"ה בעשרה דברים וזוכה בה בארבעה דברים אפילו לא
 נכתבו סוגיות כסות עונה עקר כתוב' לפואתה. רפוח'
 בוצרתה סוגיות כסותו בכיתן אחר סותן לא זמן לסנות'
 בנותו כוננת אחר סותו עד שישאיר בנים זכרים יורשים
 בתיבה אלו הם העשרה. וארבעה ש"י ידוע סזאחת
 פרוזאית ויורשת ודיניהם שם. היין ונ"י סז' ריבנות
 דף תכ"ו ע"ב. הרי ונ"י ורש"י פ"ה ריבנות דף תל"א ע"ב.
 הרי ונ"י פ"ק יור ריבנות דף תכ"ו ע"א. ענין ש"ע אה"ע
 ס"ק"ו. רטסם רש"י סהלות אישות כשנושא אדם אשה
 בין בחולל בין בעורה ובנ"י תחייב כ"ה דברים ויורש
 בארבעה דברים ובנ"י בולס תנאי פ"ה דין הארז מה עקר
 כתובת והשאר הם נקראים תנאי כתובת ופ"ה כולם, נהאמר
 במשניות ה' גרע' ופסג פ"ה אחרים ונהאמר ברבנן
 א' לא' בפרקים חכאים על הסדר שוכרין נ"ן וחקש' דתשוב'
 כבר כתובת היא במקום דף ש"ה פ"ה דברים סס"ח
 בהם חכע' ודברים שזוכה בהם בולס, חקש' חזא נינהו
 ומהתקנים היו פנארי' גדולה כפ"ש רבנן בפרק י"ו טמא
 בכתובת הם חקש' פנארי' גדולה זונת סוגיות כסות ועונה
 חם פדאורייתא סס"ח ש"ה כסות ופ"ה לא ירע
 וכתב ח"ה ובנ"י אחריו לטריה פדאורייתא תקון נ"ד דף
 י"ט ע"ה פארין בפ"ן זח:

בהובח תנאיה: עיין אסא באמנת כתוב'המוכר'אונתה ודיוכיה:
כרעון לזמן ודיונו: קאנה מעצמיה פכועה וככע אדם
לחנתנו סוחרת' ●: תכלי בתוכה:

נתיבו עוין פסוק אינס נריכה:
 בהוכחות הרושין על קצת מסכת'ו מהריב"ל ח"ב דף קס"ח.
 על מסכת'ו זו הרושין ופס"א בן חיים בחק' א'
 ולמחרת' טראג'י. הרושין בתובור' על כל דמסכת'ו לחס'
 אגריג'ס. הידוש' פראשון מעש'ת חייא סדק' כ"ו ע"ד ר"ל ח'
 מהרי" קאר' בתשובותיו' השייכות לאח"ע דף ס"ו עמוד ר'
 פורת ופס' מרד' ד' ע"ד דף ע"ד ובמור' טנג'ת מארי'ת דאבר'ס
 הריב"ש סיפ'ן ש"ע"ב פורת יוסף דף ד' חר"ו מורכי ס' רל"ט.
 הרושין פרק האשר' שנתארפער' סגרי' קאר'ו בהשובר'ו
 השייכות לאח"ע דף צ"ו ע"ב. מהריב"ל ס"ב דף קנ"ה ע"ג
 מעש'י חייא סדק' ל"ד ע"ד ר"ל. הרושין פרק אלו' נעור'ר
 מהריב"ל ס"ב דף קצ"ד ע"ב ננס'ת הגדולה א"ח דף ק"ד ע"ב.
 הרושין

כתובים שנים ע"ץ סני כתובים:

כתובה אשר דרבנן ענין מרינו וכן וכתובתו חצ"א ע"א.
ש"ע מה"ג סימן ס"ח בית שמואל ס"ק י"ד. היות
ורן פ"ח דכתובות דה חצ"ב ע"א וכן דעת הרמבם בע"ב
סה משיית כפי סברה הרן ממנו ר"ת ור"י סבירוס כתיבת
גמ"ה דאורייתא כר' סמיר. נחתת צני שם ס"ק י"א היות
נב"ה הוא פלוגתא דרמב"ם. ענין מרינו ורן ע"ב דכתובות
דף תקל"ז עמוד מ' שג"י נבדוק שם אות נ"י. ס"ב כתב
דכתובה בתורה היא דאורייתא ודאוריין ביאית דכר ר' אב
וכן נהגו חתנותיה ומייסונו כתב דרבנן וכן כל האוננים
והראש כתב וזוהי כתובה דרבנן לא שחקני חכמים חס"ן
סמ"ן של גורי כדו שרא חתא קדח בעיניו להוציא יאסמיה
אק"א בספר חסדויות ועשום חכ"י יש סקוטריז שנואנים
דכתוב כספ זוהי סמ"ן דהוי ליבי מראויותא. ש"א יס"ח
אדם לומר כסו שהם מורכבין לא תנכת לא חששים סמ"ן
דרבנן וכתובת כספ זוהי סמ"ן דהוי ליבי לא חס"ן. ע"ד
ש"ע מה"ג סמ"ן ס"ו פניג' ו' בהנה ורתי ורן ש"ע ע"ב שער
אמנים שמואל י"א חקת אה"ע דף קס"ג ע"ב שער
הכתובה דאורייתא. רס"ב ז' סתכל"א ישות ורן ז' חס"ם
הם שחקני כתיב"ל לאשה כדו שלא חתא קלח בעיניו
להוציאה דבר זה סתכלוקת חס"ם א"א ור' אדיתו חק"ן
נ"ה י"ז ע"א. נחתת שבעה של ששורר בעיניו ששש"י
דכתובה סמ"ב מות ל"כ כתב עשרה סמ"ם וכתם חכ"ה
דכתיבת אשר בתורה דאורייתא הוא איבא דכ"ע ופלוגתא א'
דאורייתא או דרבנן הוא וקא בסכום הכתוב ע"ש ראויני:
ענין

וה' וראו ר' מאיר ור' תרומיו תלמידיו של ר' ע ואין חלוקה
במלמד בספקים חרב ונחמ ר"ט אויל בחר ר' ע רביה ור'
פלוני עליו ועיין כאלו דין תלמידי דף פ"ו דאמר ר' יודן
סהם פתניהון ר"ט וכו' סהם ספ"י ר"י וכו' וכו' וכו' וכו'
ר"ע ורש"י מזה שלמדו לפני ר' ע אחרים וכו' וכו' וכו'
במחנות בלשון לסוים שער א' שני כתובים הנאים נאמר
אין שלמדו ע"ש. נן המלך וכו' ש' נגד ורדוס בין מ"ד
לשואל ע"ד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
פרק א' וקדושים דף ב' שני כתובים הנאים נאמר
קדושים דף ל"ד ע"ב שני כתובים הנאים נאמר
כלל קר"ט שני כתובים הנאים נאמר
וכלל דף ששה עשר רבם אבל בסדר דבר שיצא מן הכלל
אין שלמדו בשאר הכתובים הנאים נאמר
כתובים דאין שלמדו לעת רשי חני עירוש דף ס"ח
ראיה מנייהו אבל והוספה ספרים דשני כתובים חוץ
פחות לפיכך בעלמא דהון חסד השני כתובים וזוהי היגא
ראי' שלמדו אחר למולך כמו השני יבין שפ"ה בל קנ"ה
אפי"ר שני כתובים אין שלמדו חיינו דא ילפינן מנייהו
לעלמא בשוט שרת ק"ו או בנך אבל בנורה שוה ילפינן
מנייהו לעלמא יבין שפ"ה בל קנ"ו. חייב דרשני כתובים
דיון מצו ילפי דר שפ"ה בל קנ"ו וכו' וכו' וכו' וכו'
והמנהג תלמידינו נלי דין קרא דא ניהל מנייהו לעלמא
בנורה שוה יבין שפ"ה בל קנ"ז. אפילו לטא דאמר שני
כתובים הנאים נאמר שלמדו חייב דאכל כי דר שפ"ה
כתובים מידר דניה כרוב מרש אחר א"כ דלפי ניהל דר
מעיני דא ניהל בעלמא יבין שפ"ה בל קנ"ח. כי אמרינן
שני כתובים הנאים נאמר אין מלמדו חיינו כי דא נאכל
בהר ונחמא אבל גשפ"ה כתובים הנאים נאמר אחרת אחו
לרבות בעלמא כמר טעם אדר נעוט בל קנ"ט. מנייהו
שואר ורבי מרני סיכר שני כתובים וכו' מלמדו ואין ר' ל
במלמדו דא נאכל שפ"ה בל קנ"י וכו' וכו' וכו' וכו'
דא שני כתובים הנאים נאמר וראי' עירוש דף יבין שפ"ה
בל קנ"ט. חייב דא נאכל שפ"ה בל קנ"י וכו' וכו' וכו' וכו'
שפ"ה בל קנ"י וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והמנהג תלמידינו נלי דין קרא דא ניהל מנייהו לעלמא
בנורה שוה יבין שפ"ה בל קנ"ז. אפילו לטא דאמר שני
כתובים הנאים נאמר שלמדו חייב דאכל כי דר שפ"ה
כתובים מידר דניה כרוב מרש אחר א"כ דלפי ניהל דר
מעיני דא ניהל בעלמא יבין שפ"ה בל קנ"ח. כי אמרינן
שני כתובים הנאים נאמר אין מלמדו חיינו כי דא נאכל
בהר ונחמא אבל גשפ"ה כתובים הנאים נאמר אחרת אחו
לרבות בעלמא כמר טעם אדר נעוט בל קנ"ט. מנייהו
שואר ורבי מרני סיכר שני כתובים וכו' מלמדו ואין ר' ל
במלמדו דא נאכל שפ"ה בל קנ"י וכו' וכו' וכו' וכו'
דא שני כתובים הנאים נאמר וראי' עירוש דף יבין שפ"ה
בל קנ"ט. חייב דא נאכל שפ"ה בל קנ"י וכו' וכו' וכו' וכו'